Dosarul nr. 2-4145/25
2-25031929-12-2-11032025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

05 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Balan
Grefier Bogdana Mamedov

examinând în ședință publică cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Aliona Torgai împotriva lui Igor Sorochin, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Rîșcani, municipiul Chișinău cu privire la decăderea din drepturile părintești,

constată:

La data de 06 martie 2025, Aliona Torgai a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Sorochin, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sect. Rîșcani, mun. Chișinău cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de ***** a încheiat căsătoria cu pârâtul, iar la data de ***** s-a născut copilul comun, *****.

A menționat că, după nașterea copilului, relația dintre ea și pârât a început să se răcească, astfel încît convietuirea împreună a devenit imposibilă, din cauza certurilor și a diferențelor de viziune asupra vieții de familie.

A susținut că, urmare a răcirii relațiilor dintre ei, începând cu anul 2021 au început să trăiască separat, ea având în grijă copilul minor, căruia îi asigură toate cele necesare atât din punct de vedere spiritual, cât și material, însă obligația de întreținere nu este una unilaterală, ci revine ambilor părinți, care trebuie să participe în mod egal la creșterea și dezvoltarea copilului, asigurându-i sprijinul financiar până la atingerea vârstei majoratului.

A afirmat că, la data de 30 iulie 2024 s-a adresat la Judecătoria Chișinău, sediul Centru cu o cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor cu mama și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor. În urma examinării cauzei civile, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 noiembrie 2024 acțiunea sa a fost admisă și a fost

încasată de la pârât în beneficiul său pensia de întreținere a copilului minor în mărime de 3 613,70 lei lunar, începând cu data de 30 iulie 2024 până la atingerea majoratului.

A specificat că, pârâtul cu mult timp înainte de emiterea hotărârii enunțate nu s-a implicat în viața propriului copil, neparticipând la creșterea și educarea lui și rupând orice contact cu el.

A declarat că, la data de 20 noiembrie 2024 a recepționat titlul executoriu nr.2-10236/24, emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, care a fost înaintat spre executare executorului judecătoresc Ruslan Ciobanu, fiind intentată procedura de executare silită cu nr. 060pa-208/2020.

A relevat că, prin încheierea executorului judecătoresc Ruslan Ciobanu nr.060pa-208/2020 din 28 februarie 2025 privind calcularea restanței la plata pensiei alimentare, s-a stabilit că, pârâtul înregistrează o restanță la pensia alimentară în mărime de 25 295,90 lei, calculată pentru perioada 30 iulie 2024 – 28 februarie 2025.

A notat că, pârâtul nu își îndeplinește obligațiile părintești față de copilul minor, fiind absent din viața acestuia.

A reiterat că, lipsa totală a interesului pârâtului față de propriul copil și ne-dorința de a participa la educarea și creșterea acestuia impun aplicarea celei mai severe sancțiuni, respectiv decăderea acestuia din drepturile părintești, întrucât eschivarea de la îndeplinirea obligaților părintești are un caracter sistemic și influențează negativ dezvoltarea morală și psihică a copilului minor comun.

A comunicat că, pârâtul se află la evidenta medicului narcolog ca consumator de droguri și, pentru circumstanțele menționate, a fost condamnat penal prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 septembrie 2022.

A declarat că, pentru evitarea oricărui risc ca minorul să aibă legături cu substanțe interzise, să aibă comportament imoral sau să fie martor la consumul de droguri de către tatăl său, se impune măsura decăderii pârâtului din drepturile părintești pentru binele copilului minor și pentru a nu-l priva de posibilitatea de a se dezvolta corect și bine într-o familie deplină, într-un mediu caracterizat prin iubire și grijă, pe care îl acordă doar mama.

A invocat că, punerea în executare a documentului executoriu privind plata pensiei de întreținere a copilul minor, care reprezintă în sine o reamintire a obligației părintelui de a acorda sprijinului necesar, nu a determinat pârâtul să manifeste remușcare sau dorința de a reveni în viața propriului copil și de a participa activ la creșterea și educarea acestuia, or, stabilirea pensiei alimentare nu limitează drepturile părintelui de a se vedea cu copilul și de a participa la educarea acestuia, însă pârâtul a demonstrat o lipsă totală de interes față de soarta copilului și viitorul acestuia în comunitatea umană. Deși, copilul se află la vârsta la care se integrează activ în mediul social prin frecventarea grădiniței și participarea la

cercuri de interes, fie sportive sau artistice, tatăl nu se interesează de succesele propriului copil, fapt ce denotă lipsa dorinței de a-și asuma rolul de părinte.

A precizat că, măsurile aplicate părinților care nu își îndeplinesc obligațiile trebuie să fie orientate spre beneficiul dezvoltării, creșterii și educării copilului, iar decăderea pârâtului din drepturile părintești nu va avea un impact negativ asupra copilului minor, fiindcă creșterea și educarea acestuia au constituit și constituie prerogativa reclamantei, care este unica persoană ce îi asigură toate cele necesare.

A susținut că, nici nu cunoaște locul aflării pârâtului.

A notat că, neplata pensiei de întreținere a copilului minor nu este justificată în niciun mod, întrucât pârâtul nu a prezentat nicio informație, care să confirme existența unor dificultăți financiare ce ar fi putut periclita temporar plata acesteia, respectiv, pârâtul, cu rea-credință, se eschivează de la onorarea obligațiilor sale părintești. Pârâtul înregistrează restanțe la plata pensiei de întreținere a copilului minor, fără a fi stabilite motivele pentru plata regulată a acesteia.

A menționat că, neîndeplinirea corespunzătoare și constantă a drepturilor părintești are un caracter grav și atrage sancțiunea decăderii din drepturile părintești, astfel că comportamentul necorespunzător și abuziv al părintelui duce la decăderea din drepturile părintești.

A reținut că, din considerentele expuse anterior, rezultă că, pârâtul nu participă în niciun mod la creșterea și educarea copilului minor, nu acordă sprijinul material necesar și este absent de ani de zile din viața acestuia, fără a manifesta interes față de soarta lui, iar unica persoană care poartă grija copilului este ea, motiv din care pârâtul urmează a fi decăzut din drepturile sale părintești față de copilul minor, *****.

Solicită admiterea acțiunii, decăderea pârâtului din drepturile părintești față de copilul minor, *****, născută la data de ***** și încasarea de la pârât în beneficiul său a taxei de stat în sumă de 250 de lei și a taxei de timbru în sumă de 200 de lei.

În ședința de judecată reclamanta și reprezentantul acesteia, avocatul Igor Eremia au susținut acțiunea și au solicitat admiterea ei.

În ședința de judecată pârâtul nu s-a prezentat, fiind citat legal.

Audiind reclamanta și reprezentantul acesteia, studiind materialele dosarului, instanța de judecată consideră acțiunea neîntemeiată și care urmează a fi respinsă din următoarele motive.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Iar, în conformitate cu art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că, reclamanta și pârâtul s-au aflat în relații de căsătorie, fapt confirmat prin certificatul de divorț nr. *****, eliberat de către Serviciul stare civilă Botanica, mun. Chișinău la ***** (f. d. 8 verso).

La data de *****, s-a născut copilul *****, fapt confirmat prin certificatul de naștere nr. *****, eliberat de către OSC sectorul Botanica, municipiul Chișinău la ***** (f. d. 8).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 noiembrie 2024 a fost admisă acțiunea depusă de către Aliona Sorochina, a fost stabilit domiciliul copilului minor *****, născută la data de *****, cu mama Aliona Sorochina și a fost încasată de la Igor Sorochin în beneficiul Alionei Sorochina pensia de întreținere a copilului minor în mărime de 3 613,70 lei lunar, începând cu data de 30 iulie 2024 până la atingerea majoratului de către copil (f.d.9).

Prin încheierea executorului judecătoresc Ruslan Ciobanu nr. 060pa-208/2020 din 28 februarie 2025 a fost stabilită restanța la plata pensiei de întreținere pentru perioada 30 iulie 2024 – 28 februarie 2025 în mărime de 25 295,90 lei (f.d.10-10 verso).

Iar prin încheierea executorului judecătoresc Ruslan Ciobanu nr. 060pa-208/2020 din 10 octombrie 2025 a fost stabilită restanța la plata pensiei de

întreținere pentru perioada 30 iulie 2024 – 30 septembrie 2025 în mărime de 50 591,80 lei (f.d.41 verso, 42).

Prin răspunsul IMSP „Dispensarul Republican de narcologie” nr. 01-06/456 din 03 iunie 2025 s-a stabilit că, Igor Sorochin se află sub supravegherea medicală la medicul specialist-narcolog din 22 martie 2024 cu diagnoza: ***** (f. d. 36).

Conform art. 58 alin. (1) şi (2) din Codul familiei, părinții au drepturi şi obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat. Drepturile şi obligațiile părinților, cu excepțiile prevăzute de prezentul Cod, încetează din momentul atingerii majoratului sau obținerii capacității depline de exercițiu de către copil.

Conform art. 60 alin. (1)-(3) din Codul familiei, părinții au dreptul şi sunt obligați să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat. Părinții poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educația lor față de oricare alte persoane. Părinții sunt obligați să asigure frecventarea de către copil a școlii până la sfârșitul anului de învățământ în care acesta atinge vârsta de 16 ani. Instituția de învățământ şi forma de instruire sunt alese de către părinți, cu luarea în considerare a opiniei copilului.

Conform art. 67 din Codul familiei, părinții pot fi decăzuți din drepturile părintești dacă: a) se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere; b) refuză să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituție curativă, educativă, dintr-o instituție de asistență socială sau alta similară; c) fac abuz de drepturile părintești; d) se comportă cu cruzime față de copil, aplicând violența fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului; e) prin comportare amorală, influențează negativ asupra copilului; f) suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie; g) au săvârșit infracțiuni premeditate contra vieții și sănătății copiilor sau a soțului; precum și, h) în alte cazuri cînd aceasta o cer interesele copilului.

Articolul 68 alin. (1)-(4) din Codul familiei prevede că, decăderea din drepturile părintești are loc numai pe cale judecătorească. Acțiunea privind decăderea din drepturile părintești poate fi pornită de celălalt părinte, tutorele copilului, autoritatea tutelară locală/teritorială. Cererea privind decăderea din drepturile părintești se examinează cu participarea obligatorie a autorității tutelare locale/teritoriale. Instanța judecătorească este obligată să transmită, în termen de 3 zile din momentul cînd hotărârea privind decăderea din drepturile părintești a rămas definitivă, o copie a acesteia organului stare civilă din raza teritorială a instanței.

Se reține că, sancțiunea decăderii din drepturi părintești, reglementată de Codul familiei, reprezintă cea mai severă măsură din dreptul familiei și este cea

mai gravă sancțiune civilă luată împotriva părinților pentru greșita exercitare a drepturilor şi îndatoririlor de părinte, care are loc numai pe cale judecătorească.

Mai mult, sancțiunea decăderii din drepturile părintești poate fi aplicată față de părinții care, din culpă gravă, nu-și îndeplinesc obligațiunile față de copii sau fac abuz de drepturile părintești.

Reclamanta solicită decăderea pârâtului din drepturile părintești, deoarece acesta se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere și se află la evidența medicului narcolog.

Instanța de judecată relevă că, eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești include acțiunile sau inacțiunile sistematice ale părinților care pun în pericol sănătatea fizică și psihică a copilului, dezvoltarea lui morală, asigurarea condițiilor de trai și materiale, primejduiesc învățătura și instruirea copilului.

Sub aspectul enunțat, se reține, pentru decăderea din drepturile părintești pe motivul eschivării de la plata pensiei de întreținere este necesară existența unor probe concludente şi pertinente, care ar demonstra cu certitudine că, părintele se eschivează cu rea-credință, inclusiv cu viclenie, de la plata pensiei de întreținere.

În sensul respectiv, deși la materialele cauzei au fost anexate încheieri privind stabilirea cuantumului restanței la plata pensiei de întreținere, emise de executorul judecătoresc Ruslan Ciobanu la data de 28 februarie 2025 și 10 octombrie 2025, instanța de judecată ține să menționeze că, la materialele cauzei nu se regăsesc probe care ar confirma că, pârâtul are posibilitatea de a participa la educația, instruirea, întreținerea copilului, însă se eschivează intenționat de la exercitarea obligațiilor părintești. Or, la caz, neparticiparea pârâtului la întreținerea și educarea copilului minor nu poate constitui o circumstanță suficientă de decădere a acestuia din drepturile părintești.

În ședința de judecată pârâtul a declarat că, nu este de acord cu decăderea sa din drepturile părintești în privința copilului său, indicând că nu a cunoscut că, din contul său a fost încasată pensia de întreținere a copilului minor.

Tot el a declarat că, după anul nou nu a văzut copilul minor, iar la apeluri telefonice nimeni nu răspunde, dorind în continuare să mențină relațiile cu copilul.

Instanța de judecată indică că, chiar dacă atitudinea şi comportamentul pârâtului, în calitate de părinte, în raport cu copilul său minor, nu reprezintă relațiile model dintre tată şi copil, după cum şi-ar dori reclamanta, însă, cu toate acestea, neexercitarea corespunzătoare a drepturilor părintești trebuie să fie urmată de o anumită gravitate pentru a atrage sancțiunea decăderii din drepturile părintești.

Respectiv, nu orice atitudine sau comportament necorespunzător al părinților față de copiii săi are drept consecință sau conduce la decăderea din drepturile părintești, iar în speță nu au fost prezentate probe concludente şi pertinente, care ar confirma culpa gravă a tatălui la neîndeplinirea obligațiilor părintești și faptul că acesta este nedemn de a fi tatăl copilului minor, atât timp cât sancțiunea decăderii

din drepturile părintești poate fi aplicată doar față de părinții care din culpă gravă nu-și îndeplinesc obligațiile față de copii.

În consecința celor expuse, instanța de judecată reține că, decăderea din drepturile părintești este o sancțiune foarte drastică, astfel încât ea trebuie aplicată față de părinți numai după ce se va constata că alte măsuri luate față de părinții ce nu-și îndeplinesc obligațiile părintești, precum cele prevăzute de art.74 al Codului familiei, nu au dat nici un efect.

Referitor la temeiul invocat de reclamantă în susținerea decăderii din drepturile părintești al tatălui în privința copilului minor prevăzut la art. 67 lit. f) din Codul familiei, instanța de judecată reține că, Curtea Constituțională, în hotărârea din 06 iunie 2017 privind excepția de neconstituționalitate a sintagmei „de narcomanie” din art.67 lit. f) din Codul familiei, a subliniat că, măsura decăderii din drepturile părintești nu se aplică în mod arbitrar, fiind necesar asigurarea unui just echilibru între drepturile în concurs, în acest caz, dreptul la viața de familie și interesul superior al copilului. Dispozițiile art. 67 lit. f) din Codul familiei nu sunt și nu ar trebui să fie aplicate în mod automat, ci numai în urma unei examinări din partea instanțelor judecătorești, pentru a stabili dacă au fost săvârșite abateri grave de către părinte în privința persoanei copilului și dacă este în interesul superior al copilului aplicarea unei astfel de măsuri.

Instanța de judecată relevă că, simplul fapt că, persoana se află la evidență narcologică nu trebuie să constituie un temei pentru decăderea din drepturile părintești, întrucât nu a fost demonstrată săvârșirea abaterilor grave de către părinte în privința persoanei copilului și este în interesul superior al copilului aplicarea unei astfel de măsuri.

La caz, se reține că, potrivit art. 3 alin. (1) din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, în toate deciziile care ii privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotiri sociale, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie sa fie luate in considerare cu prioritate.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că, măsurile ce implică decăderea din drepturile părintești ar trebui să fie aplicate numai în circumstanțe excepționale și pot fi justificate, doar dacă sunt motivate de o cerință imperativă, care se referă la interesele copilului.

Instanța de judecată menționează că, în fiecare caz în parte sancțiunea decăderii din drepturile părintești trebuie să corespundă intereselor copilului minor, iar în speță reclamanta subliniază atitudinea iresponsabilă a pârâtului față de exercitarea drepturilor părintești, dar nu scoate în evidență modul în care decăderea acestuia din drepturile părintești va avea un impact benefic și ar corespunde intereselor superioare ale copilului minor.

Mai mult, pornind și de la avizul cu privire la decădere din drepturile părintești față de copilul *****, născută la ***** nr. 00-85 din 08 mai 2025, instanța nu observă careva comportament sau acțiuni ale pârâtului, care ar prejudicia starea de bine a copilului său, fiind indicat de către DPDC sect. Râșcani doar faptul că, din cele declarate de reclamanta, pârâtul începând cu anul 2024 nu a avut niciun fel de contact și nu a manifestat/nu a dat dovadă de preocupare față de bunăstarea sau evoluția copilului.

Tot în acest sens, instanța de judecată reține și jurisprudența CtEDO în cauzele privind decăderea din drepturile părintești, potrivit căreia, în cauzele de acest fel, examinarea elementelor care servesc cel mai bine interesele copilului este întotdeauna de o importanță fundamentală (cauza Johansen vs Norvegia, hotărârea din 07 august 1996), că interesul copilului trebuie considerat ca fiind primordial și că doar un compartiment deosebit de nedemn poate determina ca o persoană să fie privată de drepturile sale părintești în interesul superior al copilului (cauza Gnahore vs Franța, hotărârea din 19 septembrie 2000 și Johansen citată anterior).

Totodată, CEDO subliniază totuși că, acest interes prezintă un dublu aspect (cauza Gnahore, menționată mai sus): pe de o parte, să le garanteze copiilor o evoluție într-un mediu sănătos; pe de altă parte, să mențină legăturile acestora cu familia, cu excepția cazului în care aceasta s-a arătat a fi nedemnă, deoarece distrugerea acestei legături determină ruperea copilului de rădăcinile sale (cauza Maumousseau și Washington vs Franța, hotărârea din 06 decembrie 2007).

Astfel, din considerentele menționate și reieșind din interesul superior al copilului minor, instanța de judecată conchide că, la caz nu sunt întrunite temeiurile legale pentru decăderea pârâtului din drepturile părintești, motiv din care acțiunea depusă de către Aliona Torgai se respinge ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Având în vedere că, instanța de judecată a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată, se impune și respingerea cerinței reclamantei cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

hotărăște:

Se respinge acțiunea depusă de către Aliona Torgai împotriva lui Igor Sorochin, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului

sectorul Rîșcani, municipiul Chișinău cu privire la decăderea din drepturile părintești ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
judecătorul Tatiana Balan